

30. april 2019

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes vi gennem en forbedring af lærernes arbejdsvilkår kan forbedre elevernes læringsmuligheder i folkeskolen.

(Medlem af Inatsisartut, Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi skal hermed takke medlem af Inatsisartut, Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit for hans forslag til forespørgselsdebat, idet Siumut finder overskriften og indholdets budskab interessant, og skal derfor i denne forbindelse fremkomme med følgende bemærkninger.

Hvert tiende år ændrer levevilkårene og livsforholdene sig, og sådan vil det altid være, fordi selve udviklingen i sig selv medvirker til disse forandringer. Såfremt man ikke går så højt op i sædvaner og skikke, så er vi mere påvirkelige af vore udgivelser, og det samme er sådan set blandt andet gældende for den måde vi som verdensborgere følger med på det internationale plan.

Siumut finder det derfor ikke svært, at forstå Peter Olsens budskab med sit forslag, og det er da heller ikke gået vores næse forbi, at man med rette kan påstå, at det på mange måder er en stor udfordring, at undervise børnene i folkeskolen deres adfærd taget i betragtning. Vi er derfor enige med forslagsstiller i nogle af hans argumenter. Der er mange børn, der er urolige under undervisningen og som ikke gør deres lektier. Desværre er børnene gode til, at påvirke hinanden og rigtig mange lærere har derfor store problemer med, at styre børnene. Og dog, så mener vi fra Siumut, at en lærer der anerkender sine elever, som gør sig forståelig, som har en interessant undervisningsstil og som kan fænge elevernes interesse – den type lærer vil virke som en løftestang for hele skolen.

I dag er der mange hjem hvor børnene ikke har det for sjovt, hvilket derfor ligesåvel kan være årsagen til, at de ikke er gearet og derfor ikke er parate til indlæring, som sådan. Vi mener, at det må være fuldstændig korrekt at der i mange af folkeskolens klasser altid vil være nogle som stjæler opmærksomheden og som læreren derfor må bruge flere kræfter på. Endda findes der elever, som ikke bruger skolen til sit egentlige formål, men kun benytter skolen som varmestue, og som som tager i skole for at være med i et fællesskab, og for at have et sted at være. Dette er ærgerligt, men vi mener dog også, at det ikke er skolen alene, der skal kunne løfte denne opgave.

Når vi italesætter urolige børn så er det vigtigt, at vi arbejder med barnet i centrum, hvilket vi da sandsynligvis måske også gør. Men vi tror da også fuldt og fast på, at børnene ikke selv har skabt denne uro. Årsagen er for det meste, at finde i hjemmet. Der mangler tid til barnet i hjemmet, der er ingen samtaler med barnet, omsorgssvigt, og når så barnet overlades til sig selv, så bliver det uroligt og begynder, at lede efter meningen med det hele og forsøger, at få skabt opmærksomhed.

Det som barnet ikke umiddelbart kan sætte ord på, viser det i sin adfærd, faktisk kan barnet indimellem blive voldsom i sin adfærd. Derfor kommer man da heller ikke udenom, at alle skoler bør have en skolefærdning, hvor der altid er nogen, der er klar til at tage sig af barnet.

30. april 2019

Vi mener ikke, at det at ændre klassekvocienten ved grundlæggende at sætte antallet af elever ned fra 26 elever til 18 elever vil gøre en større forskel, hvorimod vi mener, at det vil være en hjælp at skoleinspektøren har en række metoder klar. Selvom man satte tolærsystemer ind i klassen, hvilket jo i øvrigt allerede er afprøvet visse steder, så er det snarere end ordning man kan lade stå åben og bruge når der er behov.

Man bør være meget mere beredskabsklare overfor de urolige børn og straks sætte ind overfor dem. Kommunen bør til enhver tid være åbne overfor et samarbejde. Såfremt det er praktisk lade sig gørligt bør hver enkelt elev have en handlingsplan.

De mange børn, der vitterligt ønsker at lære noget i skolen, skal ikke have frataget deres lyst dertil, men skal snarere have skolens fulde bevågenhed og have masser af tid til dem.

I Siumut tror vi fuldt og fast på, at ethvert barn ikke er uroligt med vilje, alt har jo sin årsag. Det meste stammer fra hjemmet.

Det ville være en god idé, at hvis man ud fra det som børnene kan forstå omkring deres livsstil og tankegang, kunne komme med et fremtidigt perspektiv, hvor man italesætter deres fremtidige situation. Når børnene kan føle, at de anderkendes og at der er rumlighed til dem, som sådan, så finder de pludselig ud af, at de kan rumme deres egen identitet.

Skoleledere der er friske og årvågne, og som samarbejder godt med lærerne skaber synergieffekt. Meningen med skoleinspektørstillingen er ikke at have en overhund der hele tiden vil bestemme, derimod er skoleinspektøren ikke nødvendigvis autoritær, men derimod skal vedkommende have evnen til at lytte til sine medarbejdere og være imødekommende overfor medarbejderne. Vi har enkelte steder set skoleinspektører der er alt for autoritære og dominerende, hvilket gør, at dit engagement også mister kræfter. Derfor er det også særlig vigtigt, at hold øje med skoleinspektørerne.

Når det er vores fremtid der er på spil, italesætter vi altid børnene som udgangspunkt, derfor er vi da også enige med forslagsstiller i, at forældrene skal deltage for at undervisningen bliver dynamisk og levende. Vi er alle i kollektivitetens navn ansvarlige og derfor er det da også vigtigt, at vi står sammen om det her – fællesskab - det har vi brug for.

Tak.